

Reflexió i discerniment diocesà en l'Etapa Continental del Sínodo Arquebisbat de Barcelona Barcelona, 20 de gener de 2023

106. El Document per a l'Etapa Continental (DEC) és, doncs, l'instrument privilegiat a través del qual en l'Etapa Continental es pot realitzar el diàleg de les Esglésies locals entre elles i amb l'Església universal. Per dur a terme aquest procés d'escolta, diàleg i discerniment, la reflexió se centrarà en tres qüestions:

1. «Després d'haver llegit el DEC en un clima de pregària, ¿quines **intuïcions** ressonen de manera més intensa amb les experiències i les realitats concretes de l'Església del vostre continent? Quines experiències us semblen noves o il·luminadores?».

Nota prèvia. Les respostes a les tres preguntes s'han de llegir interrelacionades, ja que molts aspectes i accents es podrien exposar en una o altra.

- ◆ El que és important no és l'elaboració de documents, sinó que tota l'Església entri en la dinàmica de la sinodalitat, un estil, un procés, una «metodologia», una manera de ser i de viure com a Església, i no com una «moda» més o menys passatgera. I tot això sempre amb vista a la missió, a l'evangelització.
- ◆ Crida l'atenció les veus coincidents, sorgides de contextos molt diferents, a l'hora de plantejar les possibilitats i els reptes de l'Església en el moment present, que cal que siguin acollits i afrontats per ser i fer realment una comunitat on «caminem junts».
- ◆ Perquè la sinodalitat sigui una realitat és imprescindible un profund procés de conversió, tant a nivell personal com comunitari.
- ◆ No tenir por a viure la diferència i la discrepància, viscudes com a riquesa i no com a amenaça.
- ◆ L'alegria experimentada per molts cristians a participar en el Sínodo, a ser convidats a compartir la seva reflexió i ser escoltada la seva paraula (de vegades ha estat la primera vegada).
- ◆ La importància de reapropiar-nos de la dignitat comuna de tots els cristians que neix del baptisme, i traduir-la en el camí comunitari.
- ◆ La centralitat de la pregària i els sagraments (especialment de l'Eucaristia) en l'experiència sinodal.
- ◆ Interpel·la la capacitat de les Esglésies que viuen en situació de minoria (potser des de sempre) d'establir diàleg amb la societat i altres confessions religioses.
- ◆ La necessitat de la unió dels cristians, també entre els mateixos catòlics. L'ecumenisme del martiri.

- ◆ És important que tothom pugui percebre i experimentar l'Església com una llar on tots, sigui quina sigui la seva situació personal i de fe, tenen el seu lloc.
  - ◆ Continuar el treball en clau de sinodalitat en cada realitat concreta a partir de les síntesis diocesanes i de les Conferències Episcopals.
-

2. «Després d'haver llegit el DEC i haver-ne fet pregària, ¿quines tensions o divergències substancials sorgeixen com a particularment importants des de la perspectiva del vostre continent? En conseqüència, quins són les **qüestions o els interrogants** que s'haurien d'afrontar i prendre en consideració en les properes fases del procés?».

- ◆ Ser una Església «en sortida» i no autoreferencial.
  - ◆ Les veus que no han participat en el camí sinodal: ja sigui per escepticisme, desconfiança, indiferència, passivitat i fins i tot oposició; ja sigui perquè no hem sabut, atrevit o pogut arribar-hi (pobres, marginats, immigrants, persones amb capacitats diferents, indiferents, ateus, etc.). La seva veu i presència són necessàries perquè el nostre «caminar junts» sigui realment eclesial.
  - ◆ El clericalisme (present de vegades en clergues, però també en laics) que comporta la polarització, la manca de diàleg, l'enfrontament, el no reconeixement del paper específic i insubstituïble de l'altre. Necessitat d'un acompanyament i respecte mutu, potenciant una pastoral d'unitat i reconciliació.
  - ◆ Afrontar amb decisió l'escàndol dels casos d'abusos (sexuals, de consciència, de poder) per part de membres de la comunitat cristiana; cercar els camins per a la seva prevenció i persecució.
  - ◆ La dificultat del nostre llenguatge, intel·ligible per a molts (verbal, simbòlic, litúrgic, homilètic). Un aspecte que dificulta especialment el diàleg amb les generacions joves.
  - ◆ La litúrgia, i més concretament l'Eucaristia, com a motiu de fricció, enfrontament i divisió.
  - ◆ Afrontar possibles i necessaris canvis institucionals. La revisió del Codi de dret canònic.
  - ◆ Les temptacions tant del pessimisme com de l'immobilisme.
  - ◆ Com passar de l'habitual anàlisi de la realitat i de les seves possibilitats i reptes, a una resposta efectiva i planificada, en clau de missió i evangelitzadora?
-

3. «Mirant el que emergeix de les dues preguntes precedents, ¿quines són **les prioritats, els temes recurrents i les crides a l'acció** que es poden compartir amb les altres Esglésies locals del món i discutides durant la Primera Sessió de l'Assemblea sinodal l'octubre de 2023?».

- ◆ Formació de tots els membres del Poble de Déu —laïcat, religiosos, diaques, preveres (seminaristes), bisbes— en la sinodalitat (tant a nivell de fonamentació com de pràctica), el discerniment comunitari i l'espiritualitat que comporta.

- ◆ Impulsar els òrgans de caràcter sinodal (els diversos consells diocesans, arxipresbiterals, parroquials), perquè en sigui obligatòria la constitució i que el caràcter de les seves aportacions no sigui simplement consultiu.
- ◆ Mecanismes que avaluin els passos que es van fent en el camí de la sinodalitat, potenciant allò que ajuda i afrontant les dificultats, antigues o noves, que puguin aparèixer.
- ◆ La corresponsabilitat activa de tots i cadascun dels membres del Poble de Déu en la missió, que neix del baptisme comú; generant models de lideratge i exercici de l'autoritat diferents, que es basen en el respecte, la solidaritat, la complementarietat. Sinodalitat significa confiança en les persones, independentment dels «títols» que tinguin.
- ◆ El reconeixement i la valoració de l'aportació de la dona en la comunitat eclesial (la seva presència és majoritària a les celebracions i porten el pes del voluntariat eclesial en molts camps), assumint responsabilitats a tots els nivells.
- ◆ Aposta decisiva pel treball pastoral i evangelitzador del món juvenil.
- ◆ L'aportació específica dels carismes propis de les congregacions de religioses i religiosos.
- ◆ Potenciació dels ministeris laicals existents (lector, acòlit, catequista) i creació de nous que es discerneixi necessaris.
- ◆ Fer passos significatius perquè l'Església en els diferents nivells realitzi una acollida real i creïble de les persones que se senten «excloses de la tenda» (per raons morals, situació matrimonial, orientació sexual, etc.), superant tensions entre tradició i misericòrdia, passant de l'exclusió a la inclusió; i per ser capaços de convidar a entrar-hi a aquelles que no s'han sentit ni descobert convidades.
- ◆ El camí de reflexió no es pot centrar únicament en el camp intraeclesial, sinó també en el compromís de l'Església en el debat públic i en el compromís per la justícia i el medi ambient.

Barcelona, 20 de gener de 2023

